การดูแลแบบประคับประคองในผู้ป่วยอายุรกรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล

รัตนา จารุวรรโณ
จารุภา วงศ์ช่างหล่อ

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความหมายของการดูแลแบบประคับประคองในผู้ป่วยอายุรกรรม และ 2) การดูแลแบบประคับประคองในผู้ป่วยอายุรกรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล ประชากร คือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2558 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร จำนวน 198 คน คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 17 คน โดยเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาปฏิบัติการการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองในผู้ป่วยอายุรกรรม ซึ่งผู้วิจัยหลักดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นรายบุคคล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลสร้างโดยผู้วิจัยหลัก คือ 1) แบบสอบถามแบบกึ่งโครงสร้างที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก 2) แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล และ 3) แบบบันทึกภาคสนาม ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ได้ค่า IOC=.98 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยวิธีวิเคราะห์ประเด็น (thematic analysis) และใช้การตรวจสอบสามเส้า (triangulation) โดยนำข้อมูลจากการสังเกตและบันทึกภาคสนามมาตรวจสอบกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกว่าตรงกัน แล้วนำกลับไปให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบว่าถูกต้องตรงตามประสบการณ์จริง

ผลการวิจัยพบความหมายของการดูแลแบบประคับประคองในผู้ป่วยอายุรกรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล 1 ประเด็น และพบประเด็นการดูแลแบบประคับประคองในผู้ป่วยอายุรกรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลอีก 5 ประเด็น รวมเป็น 6 ประเด็นหลัก คือ 1) ความหมายของการดูแลแบบประคับประคอง 2) ความหวัง 3) จิตวิญญาณและความเชื่อ 4) ความตายและภาวะใกล้ตาย 5) การเตรียมความพร้อมนักศึกษาพยาบาล และ 6) ครูคลินิกและพี่พยาบาล ซึ่งข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีและหลังปริญญาตรี ตลอดจนตำรา หนังสือ นวัตกรรม รวมทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณที่เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง เพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของพยาบาลวิชาชีพเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองให้ดียิ่งขึ้น